

UPOKOJENEC

GLASILO DRUŠTVA DRŽAVNIH UPOKOJENCEV ZA DRAVSKO BANOVINO V LJUBLJANI

Št. 8.

Ljubljana, dne 24. avgusta 1936.

Leto I.

Uredništvo in uprava: Miklošičeva cesta št. 22/II. Izhaja enkrat mesečno.

Namesto draginjskih doklad — vrednosti dinarja in dostojnemu življenju upokojencev ustrezajoče pokojnine!

Draginjske doklade so začele uvajati že med svetovno vojno razne države, ko je začela naraščati draginja in padati vrednost denarja. Te draginjske doklade, ki so jih dajale države svojim nameščencem, so sčasoma naraščale, kakor je naraščala draginja. Draginjske doklade so imele namen nivelirati prejemke uslužbencev po vrednosti krožečega denarja.

Ko pa so se razmere v različnih državah vsaj prilično ustalile, so dotične države določile svojim nameščencem in upokojencem življenjskim razmeram in vrednosti denarja ustrezajoče prejemke ter so ukinile draginjske doklade.

Pri nas pa so ostale tudi po novem zakonu draginjske doklade z vsemi svojimi komplikacijami in niti žarka upanja ni, da se draginjske doklade v doglednem času ukinejo in plače in pokojnine nanovo uredé. Državna uprava si je v čl. 250 uradniškega zakona iz leta 1923. pridržala, da z izpremembo življenjskih razmer in s popravo vrednosti dinarja z novim zakonom izpremeni plače in pokojnine, ko se predhodno ukinejo draginjske doklade kot nepotrebne. V zakonu iz l. 1931. pa določa § 28, da se morejo po potrebi draginjske doklade zviševati, zniževati in ukinjati. Vendar nismo še nikdar doživeli, da bi se bile draginjske doklade z ozirom na pojavljeno draginjo ali na padec valute zvišale, tudi tedaj ne, ko je stabilizirani dinar od 9 cent. zdrknil na 7 cent., temveč smo vedno doživljali samo zniževanje draginjskih doklad, tudi če za tako znižanje ni bilo drugega povoda, kakor — suša v državni blagajni.

Razmere se torej v resnici niso izboljšale, revščina postaja od dne do dne hujša in tako se seveda ne more govoriti, da bi postale draginjske doklade nepotrebne.

Kljub temu bi se morali že davno prejemki tako aktivnih nameščencev, kakor upokojencev na novo urediti in draginjske doklade ukiniti. Namesto tega smo doživeli meseca septembra lanskega leta zopet novo znižanje draginjskih doklad državnim nameščencem in upokojencem, ki je marsikaterega zadelo v živo. Ni treba razlagati, da je to povsem nepravilna taktika in da se s tem odteguje denar obtoku in se zmanjšuje kroženje denarja med narodom. Zakaj uradnik nikoli ne tezavrira, uradnik ne zbira zakladov, temveč je samo prehodna postaja, ki prejme začetkom meseca denar od državne uprave in ga izda do konca meseca, ako mu ga že prej ne zmanjka. Ves ta denar pa pride v roke trgovcem in obrtnikom in od njih se povrača v obliki davkov, trošarin ter drugih davščin zopet v državne blagajne. Z zniževanjem prejemkov nameščencem in upokojencem se torej samo zmanjšuje ta krogotok.

Že prejšnji finančni minister, kateremu se gotovo ne more očitati, da bi bil imel preradodarno roko za državne nameščence in upokojence, je nekoč izjavil, da se

pri državnih nameščencih in upokojencih ne da več varčevati, ker so njihovi prejemki padli pod eksistenčni minimum. V istem zmislu se je izjavil sedanji fin. minister v proračunski debati v senatu na seji dne 23. marca t. l.

Da bi pa državna uprava ne prihajala v skušnjavo vnovičnega znižanja draginjskih doklad, naj se te doklade enkrat za vselej ukinejo, prejemki državnih nameščencev in pokojnine upokojencem pa na novo regulirajo tako, da bodo njihovi prejemki ustrezali vrednosti denarja in življenjskim razmeram ter omogočili dostojno preživljanje državnim nameščencem in upokojencem. Na vsak način mora veljati načelo, da se aktivni prejemki in pokojnine nikakor ne smejo znižati pod sedanje stanje, temveč, da se pri predlagani regulaciji plač in pokojnin brez draginjskih doklad popravijo najbolj kričeče krivice in vzpostavi zopet stanje plač in pokojnin, kakor je bilo pred zadnjim znižanjem v septembru 1935.

Pri tem naj se vpoštevajo gornja izvajanja in se uvažuje, da je slabo plačan državni nameščenec in upokojenec slab kupec in da se z nizkimi plačami in pokojninami samo znižuje kupna zmožnost važnega konzumenta, ter tako zmanjšuje obtok denarja. §

Neredno izplačevanje pokojnin

Prejeli smo naslednji dopis: „Predsedništvu društva državnih upokojencev v Ljubljani.

Pisec teh vrstic — državni upokojenec, je začetkom leta dobil povabilo za vstop k društvu. Že je hotel to storiti, a ne more, ker je zvedel pri finančnem ravnateljstvu, da je ravno društvo državnih upokojencev zagrešilo ovi načrt izplačevanja pokojnin, vsled katerega so nekateri vedno prvi in nekateri vedno zadnji — in med zadnjimi je tudi pisec teh vrstic. Ta načrt je dvakrat krivičen, krivičen, ker ni predložen v imenu večjega dela upokojencev, krivičen pa tudi sam po sebi, ker je mnogo staroupokojencev, invalidov in vdov,

ki imajo poleg pokojnin še druge življenjske vire in tako ne pogrešajo svojih pokojnin tako hudo kakor drugi, ki smo izključljivo navezani samo na pokojnino. Danes 23. junija še večina upokojencev ni prejela pokojnin. Ko bi org. drž. upokojencev storila odločne korake, poslala deputacijo... in opozorila na kričeče razmere, bi gotovo ne bilo to brez uspeha, za organizacijo pa najboljša reklama za vstop v društvo!

S spoštovanjem: Državni upokojenec.“

Ker je ta dopis anonimen in ne moremo gospodu dopisniku direktno odgovoriti, se poslužujemo v ta namen svojega glasila in odgovarjamo

na splošno: Trditev da je društvo upokojencev „zagrešilo“ sedanji načrt izplačevanja pokojnin, ni resnična! Znano je, koliko se je društvo upokojencev že trudilo za redno izplačevanje pokojnin, kolikokrat je posredovalo v finančni direkciji in z brzajavnimi intervencijami skušalo pri finančnem ministristvu doseči redno izplačilo. Opozarjamo tudi na članek v štev. 1/2, našega glasila „Upokojenec“ z dne 27. februarja 1936. o istem predmetu, v katerem smo nasvetovali finančni direkciji poseben načrt za redno izplačevanje pokojnin. Priznavamo, da ni kriva morda slaba volja ali zaniknost organov finančne direkcije te velike nerednosti v izplačevanju pokojnin. Krivo je edino pomanjkanje denarnih sredstev, ker finančna direkcija ne more zadostno dotirati svojega čekovnega računa, iz katerega potem Poštna hranilnica nakazuje pokojnine. To priznava tudi pritožnik, ki pravi: „Danes 23. junija še večina upokojencev ni prejela svojih pokojnin“. Dotok davščin, ki jih sme uporabljati finančna direkcija za ta namen, je nezadosten. Ostali finančni dohodki pa se preodkazujejo finančnemu ministristvu in finančno ministristvo bi moralo nakazati potrebne kredite finančni direkciji, da bi mogla pravočasno izplačati njihove pokojnine. Društvo upokojencev ni ugovarjalo temu načrtu, ker je ta načrt ustvaril vsaj neki red v izplačevanju in ker v resnici ni vedelo predlagati kaj boljšega. Vemo, da je tudi v tem načrtu mnogo in mnogo krivic, toda vsem ni mogoče ustreči, dokler se ne morejo vsem upokojencem isti dan izplačati pokojnine.

Res je, da prejemajo upokojenci v Beogradu svoje pokojnine točno drugi dan v mesecu. Vzrok za to je, ker pač finančno ministristvo v Beogradu skrbi pravočasno za potrebne kredite, ki to omogočajo. Ni pa resnično, da bi bilo izplačevanje pokojnin v Zagrebu v redu; v tem oziru moremo gospodu pritožniku postreči z naslednjim poročilom bratskega društva v Zagrebu. Dne 15. maja t. l. smo se obrnili na to društvo s predlogom, da bi vsa društva upokojencev skupno poslala delegacijo na merodajna mesta, da posredujejo za odpravo teh obupnih in neznosnih razmer. Obenem smo vprašali omenjeno društvo, kakšne so v tem oziru razmere v Savski banovini. Prejeli smo odgovor z dne 24. maja t. l., ki se med drugim glasi: „Na teritoriji Savske banovine so že spočetka neznosne razmere pri izplačevanju pokojninskih prejemkov, tako, da se niti eden mesec doslej niso pokojnine redno izplačale, temveč se izplačujejo prilično od 5. do 25. dne vsakega meseca, a minulo leto smo dobivali pokojnine šele naslednji mesec, to je za prejšnji mesec, in dasi je to društvo storilo zelo pogosto korake pri vseh mogočih instancah, počenši od gg. ministrov, senatorjev, narodnih poslancev, vendar ni uspelo, da bi se to stanje popravilo.“ Tako zagrebško društvo upokojencev, ki je v ostalem pritrđilo našemu predlogu glede posredovanja. In vendar nismo čuli, da bi zaradi tega kdo ne pristopil k društvu, saj društva ne zadene nobena krivda. V Zagrebu so se nekaj časa držali abecednega reda in so en mesec začeli z „A“, drugi mesec z „Ž“, tretji mesec pa zopet v sredi. Pri tem načinu izplačevanja pa se je zgodilo in mi sami poznamo takega upokojenca, ki je en mesec prejel pokojnino 28. dne, drugi mesec pa 2. dne, torej v petih dneh dvakrat, potem pa zopet 7 tednov nič. Mnenja smo, da je še vedno boljši nekaj turnus, ki ustvarja vsaj nekak „red v krivicah“, dokler ne bo uspelo, da dosežemo redno in točno izplače-

vanje pokojnin. Čim mine doba dopustov in se uradniki vrnejo zopet na svoje službe, bodo društva upokojencev skupno posredovala na merodajnih mestih in upamo trdno, da ne bo brez uspeha.

Z zadovoljstvom pa moramo ugotoviti, da so se v zadnjem času naši dnevniki s hvalevredno vnemo zavzeli za redno izplačevanje plač in pokojnin in objavili o tem perečem vprašanju zapored več člankov, v katerih so energično zagovarjali pravice uradnikov in upokojencev.

Mi smo uredništvom naših dnevnikov odkrito hvaležni za krepko podporo v naši pravični borbi.

Tako je „Slovenec“ med drugimi članki, ki so obravnavali ta predmet, objavil 28. dne julija članek z naslovom „Izplačevanje plač in pokojnin“, ki se je glasil:

„Z ozirom na naš članek od 26. julija 1936, v katerem smo grajali neredno izplačevanje pokojnin, smo dobili od pravilno poučene strani to-le zanimivo pojasnilo:

Iz člankov, priobčenih v zadnjih dneh v dnevnem časopisju, se razvidi, da širša javnost in upokojenci posebe, še vedno niso dovolj poučeni o vzrokih nepravočasnega izplačevanja pokojnin v območju dravske finančne direkcije. Vzrok tem zakasnitvam ne leži v malomarnosti uradnikov računovodstva, ki je v vseh agendah vselej strogo ekspeditivno, nego v sledečem:

Po čl. 11 finančnega zakona za 1936-37, ki se iz leta v leto recipira in ki velja tudi za tekoče proračunsko leto, mora finančna direkcija vse dohodke iz taks, trošarine, monopola in carin predkazati na račun ministristva financ, tako da ji preostajajo za izplačevanje plač in pokojnin le dohodki iz neposrednih davkov in davka na poslovni promet. Ti redni dohodki, s katerimi more finančna direkcija razpolagati, pa znašajo povprečno mesečno le 20,000.000 Din, medtem ko rabi finančna direkcija za popolno izplačevanje plač in pokojnin mesečno 31,000.000 Din. Da krije to razliko v potrebi za izpolnitev vseh teh obvez, mora finančna direkcija zaprositi vsak mesec ministristvo financ za potrebno dotacijo, ki je pa ministristvo financ zaradi nedostatnega priliva državnih dohodkov ne more vedno pravočasno in v zadostni meri nakazati. Z ozirom na to, mora finančna direkcija gledati, da si z intenzivno izterjavo davkov ustvari za redno izplačevanje po-

trebna sredstva, ki pa zadeva danes, v časih težke gospodarske krize, ki se uveljavlja skoraj v vseh panogah narodnega gospodarstva, na silne težkoče. Le neumornemu in nadvse požrtvovalnemu delu organov davčnih uprav se je treba zahvaliti, da finančna direkcija pribavi vsak mesec dohodke v taki višini, kakor so potrebni, da se morejo redno izplačevati plače aktivnim nameščencem, ki morajo priti prvi na vrsto, in nato pokojnine, ki se izplačujejo vedno v onem vrstnem redu, kakor je bilo to določeno sporazumno med finančno direkcijo in društvom državnih upokojencev.

Da bi omogočila redno izplačevanje plač in pokojnin, je finančna direkcija sporazumno z bansko upravo predložila min. financ aranžman z Narodno banko odnosno Poštno hranilnico, katero vprašanje pa še do danes ni rešeno, in ukinitvev gori cit. člena 11 finančnega zakona za leto 1936-37, kar pa se mora zgoditi le s prejetjem novega zakona in po predhodnem natančnejšem proučevanju stvari.

Končno je treba tudi ovreči očitke, ki se često iznašajo v nepoučeni javnosti, da se namreč plače in pokojnine izplačujejo z zakasnitvijo samo v območju dravske finančne direkcije. Ker veljajo isti predpisi za vse finančne direkcije in se tudi povsod uveljavljajo več ali manj iste težkoče pri izterjevanju davkov, razen pri finančni direkciji v Novem Sadu, ki ima stalno ogromen priliv na neposrednih davkih, je jasno, da se take zakasnitve v izplačevanju pokojnin pojavljajo najbrž v večji ali manjši meri tudi drugod v državi.

Da se pokojnine izplačujejo redno v Beogradu, kakor se to pogosto sliši in podčrtava, je pač utemeljeno v dejstvu, da se tamkaj pokojnine izplačujejo iz glavne državne blagajne, ki ima kot centralna državna blagajna stalno na razpolago večji obratni kapital, s katerim pa ne razpolagajo finančne direkcije.

Tudi sicer je to pojasnilo kaj poučno.“

Trdno se nadejamo, da se bo združenemu prizadevanju organizacij in javnosti vendar posrečilo zagotoviti upokojencem in uradništvu vsaj redno in pravočasno prejetje itak pičlih in nezadostnih pokojnin in plač.

Društvena kronika

Še nekaj opozoril gledé novih železniških legitimacij

V zadnji številki „Upokojenca“ z dne 27. julija t. l. smo objavili natančnejša določila glede 24 znižanih voženj na leto, ki so jih odslej deležni državni upokojenci in njihovi rodbinski člani.

Na razna vprašanja opozarjamo svoje člane še na naslednje:

1.) Vsak, kdor hoče biti že letos deležen teh 24 voženj, mora predložiti legitimacijo finančni direkciji, da jo opremi z vložkom, ki obsega 24 kuponov za kontroliranje teh voženj.

Ta vložek stane samo 2.— Din, ne pa, kakor nekateri tolmačijo, da se mora plačevati za vsak kupon 2.— Din, kar bi stalo 48.— Din.

Ker se že mora predložiti legitimacija, je najenostavneje, da tisti, ki jo pošljejo po pošti, priložijo še v papir zaviti 2 dinarski novc (vse priporočeno), ali pa, kakor smo že pojasnili, po položnici, **nikakor pa ne v kolkah ali v znakmah!**

2.) Pod katerimi pogoji so deležni rodbinski člani omenjenih 24 voženj, je obrazloženo že v zadnji številki „Upokojenca“. Med temi rodbinskimi člani je pa mnogo takih, ki doslej niso imeli pravice

do dosedanjih trikratnih polovičnih voženj na železnicah, ki torej nimajo dosedanjih legitimacij. Če hočejo taki upravičenci že letos imeti te vozne ugodnosti, si morajo nabaviti sedaj veljavne legitimacije za trikratno vožnjo. Poslati morajo torej finančni direkciji še **neuporabljeno predpisano sliko in 10.— Din za novo legitimacijo, ter 2.— Din za vložek.** Kakor smo že javili, imajo sinovi pravico do take legitimacije **do polnoletnosti**, neglede nato, ali obiskujejo šolo ali ne. Pogoj je samo, da so **nepreskrbljeni in odvisni od očetove oskrbe.**

Hčerke pa, ki so **nepreskrbljene**, imajo pravico do legitimacije, **neglede na starost do omožitve.** Prošnji je v tem primeru priložiti samski list ali potrdilo župnega urada in potrdilo Davčne uprave, da nima dotična hčerka dohodkov nad 200 Din mesečno.

Za tako potrdilo zahtevajo župni uradi 20.— Din, Davčne uprave pa 5 in 20 Din kolka. Kakor nam je znano, izdajajo nekatere davčne uprave takse prosto uradno potrdilo po čl. 6 točka 9 in 12 U. z., župni uradi pa tudi takse prosto po čl. 112. Po našem mnenju je ta postopek **pravilen.**

Nastane pa vprašanje, ali se splačajo stroški za sliko in novo legitimacijo in za vložek, vrhutega pa morda še za kolke za ravnokar omenjeni potrdili, in sicer za še preostale mesece tekočega leta, ker se bodo izdale za leto 1937. nove legitimacije, torej bodo sedanje neveljavne. To vprašanje pa mora vsak posameznik zase rešiti.

3.) Zakonske žene upokojencev so deležne teh novih voznih ugodnosti brez ozira na njihove poštranske dohodke; edini pogoj je, **da živijo z možem-upokojencem v skupnem gospodinjstvu.**

Zdaj so prispele že prve odobritve teh odpisov od finančnega ministrstva, s čemer je ustavitev odtegotovanja postala izvršna. Odtegljaji za dobo po 1. aprilu t. l. se bodo dotičnim upokojencem uradoma vrnili. Zato ni treba v ta namen vlagati prošenj. Obvestila o odpisu prejmejo prizadeti upokojenci čimprej, kakor pač prihajajo odobritve od finančnega ministrstva („Naš glas“ z dne 15. julija 1936, šte. 14).

Pogrebne

Da se izplačilo zakonite pogrebne ne zavleče, naj preostali svojci umrlih aktivnih ali upokojenih državnih uslužbencev vselej, kadar prosijo za pogrebno, priložijo prošnji tudi račun pogrebni stroškov, ki pa mora biti izdan izrečno na ime prosilca za pogrebno. To je važno v primerih, kjer je plačal pogrebne stroške kdo drug (n. pr. kak pogrebni sklad, društvo ali zadruga), ne pa oseba, ki prosi za priznanje pogrebne. Zato naj se v takih primerih izda pogrebni račun na prosilčevo ime. („Naš Glas“ z dne 15. julija 1936, šte. 14).

Posvetovalnica — informacije

Rodbinske pokojnine

Po odločbi občne seje državnega sveta z dne 3. aprila 1935., šte. 11.044 („Sl. Nov.“ z dne 18. junija 1935. šte. 138/XXXIV/351; „Sl. list“ z dne 3. julija 1935., kos 53) se priznava pravica do rodbinske pokojnine rodbinskim članom tistih državnih uslužbencev, ki so **bili na dan 1. aprila 1931. upokojeni po zakonih**, ki so veljali pred zakonom o uradnikih z dne 1. septembra 1923.

S § 277 zakona o uradnikih z dne 31. marca 1931. so ukinjene vse odredbe dosedanjih zakonov, s katerimi so bila urejena razmerja državnih uslužbencev in so prestala veljati z dnem, ko je stopil ta zakon v veljavo, to je dne 1. aprila 1931., izvzemši odredbe, ki jih je zakon izrečno pustil v veljavi.

§ 147 citiranega zakona določa, da **pripada rodbinska pokojnina vplačevalčevi zakoniti ženi in otrokom, rojenim v zakonu ali pozakonjenim.**

Upokojenci s prejemki po zakonu iz leta 1923. so na podstavi § 272 dolžni plačevati prispevke v uradniški pokojninski sklad od 1. aprila 1931. dalje. **Staroupokojenci**, to je oni, ki so bili upokojeni po prejemkih po zakonih pred letom 1923, **niso dolžni plačevati teh prispevkov.**

Enim in drugim se prizna, da so vlagali v pokojninski sklad ves čas do dneva upokojitve, ki jim je bil priznan z izvršno odločbo za osebno pokojnino. Po lastni

volji pa sme vsak postati reden vplačevalec v pokojninski sklad. Kdor želi, lahko tudi naknadno vplača prispevke v ta sklad od upokojitve ali od poznejšega datuma dalje, potem pa redno vsak mesec. Čas, za katerega se tako plačajo prispevki, se šteje pri odmeri rodbinske pokojnine, ki se zviša v onih primerih, ko uslužbenec ne prejema polne pokojnine ali 100% zadnjih aktivnih prejemkov. Po § 136 so osnova za vplačevanje v pokojninski sklad **prejemki, ki so bili osnova za odmero osebne pokojnine.**

Vdovi, ki se je omožila z upokojencem, ki je doživel 1. dan aprila 1931., pripada torej rodbinska pokojnina neglede na to, po katerih predpisih je prejemal pokojnino njen umrli soprog, in neglede na to, koliko časa je z njim živela v zakonski zvezi.

Rodbinska pokojnina se odmerja na podstavi § 139 po odstotkih od prejemkov, od katerih je vplačevalec po določbi § 136 vplačeval ob času smrti v uradniški pokojninski sklad, to je **od zadnjih aktivnih prejemkov.**

Odpisi preužitkov

Na podlagi § 104 finančnega zakona za leto 1936/37 je Finančna direkcija nekaj stotinam upokojencev izbrisala še nepravilne preužitke na pokojninskih prejemkih, ki so jim bili neupravičeno izplačani, nadaljnje izterjevanje pa ustavila.

Uživanje pokojnine v inozemstvu

Finančno ministrstvo je na vprašanje, ali sme vdova, ki je z možem do njegove smrti že stalno bivala v inozemstvu, uživati rodbinsko (vdovsko) pokojnino v inozemstvu na podlagi dovoljenja, ki je bilo svojčas že izdano njenemu pokojnemu možu — državnemu upokojencu —, odgovorilo, da mora v takih primerih vdova sama vložiti prošnjo, da se ji dovoli uživanje pokojnine izven države. („Naš Glas“ z dne 15. julija 1936., številka 14).

Potrdila za dvamesečno posmrtno podporo

Finančno ministrstvo zahteva za izplačilo dvamesečne podpore po smrti državnega uslužbenca v smislu § 95 U. z., da predložijo preostali (vdova in otroci) uradno potrdilo pristojne občine, da nimajo niti prosilka, niti njeni otroci in da tudi pokojni mož ni imel nikjer niti v kraju stalnega bivališča, niti ne v vsej Jugoslaviji nobenega premoženja in nobenih dohodkov. Posamezne občine se branijo izdajati taka potrdila z utemeljitvijo, da ne morejo jamčiti za točnost navedb, ker jim pač premoženjske razmere prosilcev niso znane tudi glede drugih krajev v državi. Na zadevno vlogo neke občine,

ki je bila predložena Finančnemu ministrstvu, je to ministrstvo pojasnilo, da je vsaka občina pristojna za izdajanje zahtevanih potrdil ali na podlagi svojih knjig ali izjave dveh prič, ki morata prevzeti vso kazensko odgovornost za točnost

svojega pričevanja. Splošno veljavnega navodila vsem občinam, kako naj izdajajo ta potrdila, pa ministrstvo po tem pojasnilu ne more izdati. („Naš Glas“ z dne 15. julija 1936., štev. 14).

Naši novi člani

V februarju 1936 so pristopili:

151. Požogar Ladislava, vd. učitelja, Dol. Len-dava.
152. Pacheiner Peter, orož. narednik v Vel. La-ščah.
153. Polanc Marija, drž. upokojenka, Gaberje-Celje.
154. Pipan Anton, prometnik v Mostah.
155. Pikel Klementina, učiteljica v Stožicah.
156. Polec Julij, dvorni svetnik v Kamniku.
157. Porenta Leopold, orožnik v Tacnu.
158. Radej Hinko, žel. uradnik v Celju.
159. Holmar - Rekar Ernestina, učiteljica v Višnji-gori.
160. Rudenšek Drago, sodni zvančnik v Celju.
161. Rupar Mimi, vd. narednika-vodnika v Bre-žicah.
162. Repanšek Ivana, vd. sod. oficijanta, Duplica.
163. Raunacker Raul, kapetan I. kl. v Ljubljani.
164. Rožič Ana, vd. žand. narednika v Kamniku.
165. Sikošek Terezija, učiteljica v Brežicah.
166. Skerbinc Marija, učiteljica na Vranskem.
167. Stele Marija, vd. munic. delavca v Kamniku.
168. Savnik Jerica, drž. upokojenka v Gor. Rad-goni.
169. Simčič Alojzij, drž. upokojenec na Lavrici.
170. Springer Štefan, orož. stražmojster, Dolga vas pri Kočevju.
171. Stante Ljudmila, vd. učitelja v Teharjah.
172. Sibila Ivan, žand. stražmojster, Slovenji-gradec.
173. Schreiner Olga, vd. ravnateljca, sv. Jurij ob juž. žel.
174. Štiglic Franc, župnik na Rečici v Savinjski dolini.
175. Štebe Mara, poštna uradnica v Celju.
176. Štribar Josipina, vd. sodnega sluge v Škofji Loki.
177. Šučgaj Josipina, vd. strojevodje v Celju.
178. Šifer Ivan, orož. narednik, Šalkavas.
179. Šiško Franc, zvančnik v Krškem.
180. Twrdy Alfred, žel. uradnik v Ljubljani.
181. Terstenjak Ernest, profesor v Slovenjgradcu.
182. Urbanija Karol, preglednik fin. kontrole v Podplatu.
183. Vargazon Ernest, načelnik v Ljubljani.
184. Vardjan Franc, sodni sluga, Skrilj.
185. Voršek Antonija, vd. zvančnika, Dol. Lo-gatec.
186. Viher Ana, poštna upravnicca, Vuzenica.
187. Windschnurer Marija, vd. munic. delavca v Kamniku.
188. Zemljarič Franjo, naddavkar v Moškanjcih.
189. Zajec Ernestina, učiteljica v Trebnjem.
190. Železnik Ivan, viš. sodni oficijal na Vran-skem.
191. Žalohar Marija, vd. pošt. zvančnika, Ježica.
192. Adlešič Albin, inspektor drž. železnic v Ljub-ljani.
193. Andritz Terezija, vd. pošt. zvančnika v Vuzenici.

194. Arh Julija, viša oficijalka v Ljubljani.
195. Bednak Dragotin, Sv. Pavel pri Preboldu.
196. Bezgovšek Ema, vd. sodnega oficijanta v La-škem.
197. Berčar Franc, žel. zvančnik v Ptuj.
198. Bezjak Marija, vd. žel. zvančnika v Ljub-ljani.
199. Bezlaj Angelika, učiteljica v Ljubljani.
200. Burda Julij, viš. geometer v Ljubljani.
201. Bolje Marija, vd. drž. uradnika v Ljubljani.
202. Benedik Marija, vd. majorja na Bledu.
203. Brus Katarina, vd. rač. oficijala, Prevalje.
204. Breskoč Josip, drž. cestar, Domanjševci.
205. Bajželj Ivan, strok. učitelj, Ljubljana.
206. Bončina Jožef, žandar. narednik, Sp. Meki-nje.
207. Babnik Marija, vd. munic. delavca v Kam-niku.
208. Borš Etelka, vd. notarja v Prosenjakovcih.
209. Borovič Apolonija, vd. orož. postajenačelnika v Ptuj.
210. Bizjak Josip, arhiv. v Poljčanah.
211. Bizjak Ivan, pisar. ravnatelj v Ljubljani.
212. Bezlaj Minka, učiteljica v Ločah.
213. Bezlaj Janez, sodni kanclist v Mostah.
214. Bras Emilija, vd. zvančnika v Mostah.
215. Bartolič Julija, vd. sodnega sluge v Hotinji vasi.
216. Batistič Frančiška, vd. železn. uradnika, Iva-njeselo.
217. Cvetko Rudolf, podpolkovnik v Ljubljani.
218. Cerkvenik Kristina, vd. žand. narednika v Kamniku.
219. Copič Filip, kaz. paznik v Mariboru.
220. Dr. Cvetko Fran, sodni predstojnik v Treb-njem.
221. Cvirn Terezija, vd. fin. respicijenta pri Sv. Štefanu.
222. Cvirn Franjo, podpolkovnik. v Mariboru.
223. Čop Marija, vd. revidenta v Ljubljani.
224. Černe Matija, orožnik, Trbovlje.
225. Čulek Joža, učiteljica, Središče ob Dravi.
226. Čebular Ivan, orož. narednik v Zagorju.
227. Čepoči Karol, učitelj v Martjancih.
228. Černe Margareta, vd. polic. stražnika v Škri-ljah.
229. Čusen Blaško, orož. nared. vodnik v Boh. Bi-strici.
230. Dienstman Doroteja, vd. sodnega sluge v Lju-tomeru.
231. Dolenc Tone, davčni inspektor v Murski So-boti.
232. Drašler Jože, viš. sodni oficijal v Ljubljani.
233. Dubac Julija, vd. davčnega priprav. v Mo-stah.
234. Dečman Martin, zvan. drž. žel. v Ljubljani.
235. Draksler Josip, šum. uradnik v Kostanjevici.
236. Drmelj Franc, učitelj v Boštanj.
237. Delhubia Rudolf, davč. kontrolor v Ljubljani.
238. Debevc Franja, vd. sodn. oficijanta v Kam-niku.
239. Eisenzopf Franc, pismonoša v Kočevju.

240. Erber Karol, delovodja kurilnice v Ljubljani.
241. Fink Konrad, strok. učitelj v Celju.
242. Fornazarič Julijana, vd. poštarja v Celju.
243. Fidler Josip, poštni sluga v Celju.
244. Farkaš Blaž, železničar, Vuhred.
245. Flander Dora, vd. drž. uslužbenca, Cerklje.
246. Ferlič Matija, žand. narednik v Kamniku.
247. Fink Franc, rav. pom. uradov v Ljubljani.
248. Gajšek Vincenc, sod. viš. oficijal v Celju.
249. Goričan Franc, kmet. referent, Vojnik.
250. Guštin Emil, učitelj v Ljubljani.
251. Gerk Ivan, polic. agent v Ljubljani.
252. Grča Josip, polic. detektiv, Mursko Središče.
253. Grčar Albin, orož. stražmojster, Vranksko.
254. Gunzeli Antonija, vd. zvančnika, Sv. Jurij ob j. žel.
255. Galof Franc, podoficir v Šoštanj.
256. Gode Ferdo, zvančnik v Vojniku.
257. Gabrovšek Ivan, žand. narednik v Mostah.
258. Gijpalo Jovo, orožnik pri Sv. Lenartu.
259. Grabnar Stanko, pisar. oficijal v Ljubljani.
260. Golob Jernej, žel. zvančnik v Kamniku, Pod-gorje.
261. Gnezda Ana, vd. strojevodje v Ljubljani.
262. Globočnik Marija, vd. sodnega sluge v Celju.
263. Gracar Ivan, drž. cestar v Kokri.
264. Gruden Jožefa, vd. pošt. zvančnika v Cerk-nici.
265. Grafenstein Antonija, vd. fin. stražnika v Sp. Žerjavici.
266. Globočnik Ana, vd. žel. zvančnika v Glo-bokem.
267. Hinek Tomaž, okrož. orož. stražmojster na Viču. (Dalje prih.)

Odgovori uredništva

G. E. Š. v Sp. P. Doklada za hčer, ki svojemu očetu-vdovcu gospodinji: Po čl. 21 uredbe o osebnih in rodbinskih dokladi državnih upokojencev z dne 19. 9. 1935. štev. 37600/I pripada za hčer, ki gospodinji svojemu očetu-vdovcu, rodbinska doklada tudi po dovršenem 16. letu starosti, vendar samo do njene omožitve, najdalje pa do polnoletnosti, to je do 21. leta starosti.

G. major Fr. R. Hvala za opozorilo! Uporabili smo.

Ugodna prilika za upokojence!

Proda se enonadstropna novo zidana hiša na Brdu pri Ljubljani. V prizemlju dve kleti, v visokem pritličju soba in kuhinja, v prvem nadstropju dve sobi.

800 m² vrta. Sončna lega.

Brdo, 15 min. oddaljeno od električne postaje na Viču, je inkorporirano v mestni teritorij, torej je v I. drag. razredu.

Prodajna cena 55.000 Din. Kupnina se lahko poravnava do 20.000 Din v hranilnih knjižicah.

Natančnejše podatke v društveni pisarni ustmeno ali pisмено po pošti.

Izdaja Društvo državnih upokojencev za Dravsko banovino v Ljubljani. Predstavnik dr. Ivan Vrtačnik. — Odgovorni urednik Anton Spendè. — Tisk J. Blasnikova nasl., Univerzitetna tiskarna in litografija, d. d. v Ljubljani. Predstavnik L. Mikuš. — Vsi v Ljubljani.